

[Undervisningsministeren]

med samordning af uddannelserne på disse trin uden at kunne opnå den fornødne støtte til en sådan principbeslutning. Jeg håber dog, at der må kunne skabes flertal for konkrete forslag, som regeringen måtte fremkomme med om udbygning og forsøg med en vis samordning under forudsætning af, at der er tale om frivillighed i uddannelserne på disse trin. Jeg kan på forhånd love, at fra den nuværende regerings side vil frivillighedsprincippet blive opretholdt.

Lad mig tilføje, at ikke mindst de sidste måneders store tilgang til gymnasierne har gjort overvejelser vedrørende 10.-12. uddannelsesår ekstra aktuelle.

Flertallet bag U 90 foreslår yderligere bl. a., at EFG udbygges, og at »mesterlæren« på længere sigt søges afskaffet. Jeg skal ikke lægge op til en debat herom nu, men vil dog gerne sige, at regeringen kan støtte yderligere udbygning af EFG.

I de videre overvejelser om 10.-12. uddannelsesår må der være to tungtvejende hensyn efter regeringens opfattelse. Det ene er hensynet til den gruppe unge, der nu ikke får en kompetencegivende uddannelse efter folkeskolen. Det andet er hensynet til de arbejdsløse unge, som bl. a. medfører behov for særlige uddannelsesforanstaltninger.

Videregående uddannelser.

Vedrørende de videregående uddannelser fremhæver U 90, at en vis adgangregulering fortsat bør finde sted de kommende år, og at der bør skabes muligheder for »tidlig« afgang med erhvervskompetence tillige med nye korterevarende uddannelser. Yderligere mener Uddannelsesrådet, at adgangvejene bør søges udvidet. Regeringen er enig heri og arbejder fortsat med disse spørgsmål, herunder ikke mindst med udbygning af de kortere videregående uddannelser af hensyn til de beskæftigelsesmuligheder, som disse uddannelser giver.

Voksenuddannelserne.

Voksenuddannelserne foreslås af flertallet bag U 90 – som allerede nævnt – yderligere udbygget, både den almene uddannelse og den prøveforberedende. Uddannelsesrådet lægger stor vægt på at inddrage nye grupper bl. a. ved opsøgende virksomhed. Vi har med »kursusloven« af 1977 fået et middel til ud-

bygning af enkeltfagsundervisning på folkeskole- og HF-niveau, ligesom deltagelse i enkeltkursus er under udvikling ved universiteter og højere læreanstalter. Endvidere er det under overvejelse at indføre »rekvireret undervisning« ved disse institutioner, således at bl. a. virksomheder og organisationer kan få muligheder for at efteruddanne medarbejdere mod dækning af omkostningerne.

På mange områder inden for voksenundervisningen er nye foranstaltninger på vej – det gælder således f. eks. oprettelsen i 1974 på forsøgsbasis af voksenpædagogiske centre for uddannelsen af lærere.

Et af de væsentligste spørgsmål i forbindelse med udbygning af voksenuddannelserne er efter regeringens opfattelse spørgsmålet om betalt arbejdsfrihed under uddannelse. Det er klart, at arbejdsmarkedets parter må spille en væsentlig rolle i de videre overvejelser herom.

Læreruddannelserne.

Om læreruddannelserne kan jeg kort sige, at U 90 foreslår en vis samordning bl. a. med sigte på at skabe større fleksibilitet i anvendelsen af lærere inden for de forskellige uddannelsesområder. Også dette forslag kan regeringen i princippet støtte, men udviklingen bør her ske gradvis under indtryk af erfaringerne.

Uddannelsesstøtten.

Uddannelsesstøtten er en væsentlig forudsætning for at udbygge uddannelserne, bl. a. således at lige muligheder for uddannelse kan opnås. Uddannelsesrådet har imidlertid ikke med U 90 stillet konkrete forslag under hensyn til, at jeg har opfordret rådet til at arbejde videre med dette centrale spørgsmål. Rådet vil fremkomme med en redegørelse i løbet af kort tid.

Ressourcer.

Har vi råd til at udbygge vore uddannelser yderligere? Uddannelsesrådet peger bl. a. på, at øget uddannelse i denne periode med arbejdsløshed kun i begrænset omfang vil kræve yderligere ressourcer. Der er arbejdsløse lærere på flere områder, og de arbejdsløse vil uden ekstra ressourcer i større omfang kunne anvende tiden til uddannelse i stedet for at